

Karakter ere enkelte af de andre Vædringsforslag, men efter hvad den højtærede Minister nu gjorde gældende, vil jeg for mit Vedkommende erende, at der kan være Tvivl om Rigtigheden af at vedtage Vædringsforlaget under Nr. 27. Det er i alt Fald ikke af synderlig Værdi, og jeg skal derfor henstille til den ærede Forslagsstiller at tage det tilbage. Det samme gælder om Vædringsforlaget under Nr. 32, hvor den ærede Forslagsstiller var villig til at tage et enkelt Punkt tilbage, hvad der dog ikke lader sig gøre, da det ikke kan ske under anden Form end ved at tage hele Vædringsforlaget under Nr. 32 tilbage, og det vil vistnok, efter hvad der nu er fremkommet, være nødvendigt. Jeg skal derfor henstille til den ærede Forslagsstiller at tage Vædringsforlaget under Nr. 32 tilbage. Deraf fremgaar med Nødvendighed, at jeg ogsaa maa henstille til den ærede Forslagsstiller at tage Vædringsforlaget under Nr. 42 tilbage, da Udvalgets Mening dermed ikke har været nogen anden end nærmere at fastslaa den Opfattelse, som vi gik ud fra ved Lovforslaget, men for saa vidt som der kan komme Fortolkningsvanskeligheder frem derved, har det naturligvis ikke været Udvalgets Mening. Alle de øvrige Vædringsforslag tror jeg ikke, det vil være rigtigt at gøre Rettelser i, og jeg skal derfor blot opfordre den ærede Forslagsstiller, hvis han finder, at der er Besøjelse dertil, til at tage Vædringsforslagene under Nr. 27, 32 og 42 tilbage.

Scharling: Jeg tror ved nærmere Efterhyn, at der maa her ske et lille Misforstaaelse fra den højtærede Ministers Side med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 32. Det maa erindres, at hvad der stod i denne Paragrafs første og anden Linie, var: „De Medlemmer af anerkendte Sygefasser, som bo paa Landet, og som ikke selv holde Heste og Vogn“, der er det, at „Heste“ foreslaas forandrede til „Hest“, men Meningen kan jo ikke være, at holde paa Ordet „Heste“ og forlange, at den, som selv har Hest og Vogn, skal ogsaa være berettiget til at forlange, at Kommunen skal præstere Befordring for ham. (Afbrudelse: Jo, det er netop Meningen). Ja, det forekom mig at

være et lidt stærkt Forlangende, at en Mand, som selv har Hest og Vogn, skal kunne forlange, at andre skulle køre for ham. Jeg troede ikke, det var Meningen, men er det saa, er det mig, der befinder mig i en Misforstaaelse.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det ligger i, at det ærede Medlem glemmer, at Lægen ikke er forpligtet til at modtage Befordring med een Hest, altsaa naar der ikke bliver ydet vedkommende, som kun har een Hest, Befordring, og Lægen ikke er forpligtet til at modtage Befordring med een Hest, afstørrer man vedkommende fra et Gode, som ved Lovgivningen er indbrømt ham, og derfor er det netop Meningen at udtrykke det saaledes.

Trier: Efter hvad der er fremkommet, finder jeg det mest praktisk at tage et Par af disse Vædringsforslag tilbage. Jeg mener de Vædringsforslag, som ere skillede under Nr. 27, 32 og 42.

Formanden (Høgsgbro): Vædringsforslagene under Nr. 27, 32 og 42 ere tagne tilbage. Hvis ingen vil optage dem (Opbehold), ere de saaledes bortfaldne.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslag under Nr. 8 til § 3 af Trier:

1ste Linie efter „saa“ indstyes: „og beholde“.
vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 9 til samme Paragraf af samme:

3dje Linie, „Kasser“ ændres til: „en Kasse“; 4de Linie, „saadanne Kasser have“ ændres til: „en saadan Kasse har“; samme Linie, „de have“ ændres til: „den har“; 5te Linie, „en saadan Kasses“ ændres til: „dens“.
ansaaes vedtaget som Følge af tidligere Afstemning.